

РЕШЕНИЕ

№ 3725

гр. София, 18.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 18.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **6001** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 к и сл. от Закона за митниците (ЗМ) във връзка с чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Ф. К. Б.” О., гр. С. срещу Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № Ф – 2 от 15.05.2010 г. на началника на Митница Аерогара С., потвърдено с решение № 654 от 27.07.2010 г. на Д. на А. „М.”.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на обжалваното ППСПДВ, като издадено в нарушение на материалния закон. Процесуалният представител на жалбоподателя адв. Р поддържа изложеното в жалбата, като излага допълнителни съображения за нищожност на решение № 654 от 27.07.2010 г. на Д. на А. „М.”. Искане за отмяната на постановлението и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – директорът на А. „М.”, представлявана от юрк. А изразява становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна – ТД на Н. С., представлявана от юрк. С счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд С. Г., след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На 06.05.2009 г. на Аерогара С. с полет LH3438 на авиокомпания „Луфтханза” с товарителница № *46 и мастер товарителница № 020-4211063 е пристигнала групажна пратка с пломба № 1205770 на куриерска компания FEDEX от САЩ. Опаковката на чувала не е била нарушена, поради което не е издаден протокол за повреден товар и

констативен акт от наземния оператор „М и М К.“. Пратката с действителното ѝ тегло е въведена и манифестирана с Митнически манифест № 10905/5 от 06.05.2010 г. от „Ф. К. Б.“ О..

На същата дата (06.05.2009 г.) при разтоварването ѝ във временния склад на „Ф. К. Б.“ О. в присъствието на дежурен митнически инспектор от Митница Аерогара С. е съставен протокол за повреден товар № 0163 от 06.05.2009 г. В протокола е отразено, че е нарушена опаковката на стоката, както и по товарителницата пратката е с тегло 0,5 кг, а в действителност е с тегло 0,15 кг (разлика в теглото 0,35 кг.). Съставен е констативен акт № 1310 от 06.05.2009 г., в който е отразено, че пратка с товарителница 9603 9586 7846 обявена 1 колет, 0,5 кг, реално пристига 1 колет, 0,15 кг.; кашонът с нарушена опаковка, като пратката съдържа 2 бр. рекламни листа, 1 бр. фактура № 57140171, 1 бр. уплътнителен амбалаж.

По фактура № 5714017 от 25.04.2009 г. пратката съдържа 2 бр. златни пръстена (14 карата) на стойност 1447,10 щатски долара с включен транспорт. В товарителница *46 е обявен кашон с тегло 0,50 кг., а действително е 1 кашон с 0,15 кг.

С писмо изх. № 2600-2199 от 26.11.2009 г. дружеството е уведомено за възникналото митническо задължение и неговия размер, като е поканено да заплати доброволно дължимите суми в 7-дневен срок от получаването му. Писмото е получено от „Ф. К. Б.“ О. на 27.11.2009 г.

Издадено е обжалваното ППСПДВ № Ф – 2 от 15.05.2010 г. на началника на Митница Аерогара С., с което на „Ф. К. Б.“ О. е даден 10 дневен срок, считано от връчването на заплати сума в общ размер на 502,78 лева, в това число мито 54,65 лева и ДДС в размер на 448,16 лева, както и дължимите лихви на осн. чл. 207 от ЗМ, чл. 839, ал. 1 от ППЗМ и чл. 211, ал. 1, т. 2 от ЗМ. Митническите органи са достигнали до извода, че установената разлика в теглото на стоката е в размер на 0,35 кг. по –малко, което представлява липса по смисъла на чл. 114, ал. 1 от ППЗМ и съответно, за дружеството възниква задължение за заплащане на митни сборове и други публични държавни вземания на основание чл. 199, ал. 1, т. 6 от ЗМ във връзка с чл. 114, ал. 1 от ППЗМ и чл. 56 от ЗДДС поради установена липса на стоката по време на съхранението ѝ във временния склад на жалбоподателя.

ППСПДВ е връчено на пълномощник на дружеството на 17.05.2010 г., като жалбата на „Ф. К. Б.“ О. до Д. на А. „М.“ е подадена чрез началника на Митница Аерогара С. с вх. № 2600-2331 от 28.03.2010 г.

С писмо вх. № 4401/235 от 29.06.2010 г. е изпратена жалбата на дружеството ведно с преписката към нея на Д. на А. „М.“ за произнасяне.

С решение № 654 от 27.07.2010 г. на Д. на А. „М.“ е потвърдено ППСПДВ № Ф 2 от 15.05.2010 г. на началника на Митница Аерогара С. и е спряно изпълнението на процесния акт до окончателното решаване на спора.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена чрез А. М. – ЦМУ с вх. № 4401/235 от 08.07.2010 г., като решаващият орган се е произнесъл с решение № 654 от 27.07.2010 г. в срока по чл. 211 и, ал. 2 от ЗМ, доколкото жалбата на „Ф. К. Б.“ О. до Д. на А. „М.“ ведно с преписката към нея е постъпила в А. „М.“ на 29.06.2010 г. Решение № 654 от 27.07.2010 г. на Д. на А. „М.“ е издадено в рамките на 30-дневния срок по чл. 211и, ал. 2 от ЗМ. Следователно, жалбата на „Ф. К. Б.“ О. се явява подадена в срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 211к от ЗМ съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ППСПДВ (ревизионния акт), като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Предмет на съдебен контрол е законосъобразността на издаденото ППСПДВ № ф – 2 от 15.05.2010 г. на началника на Митница Аерогара С., а не потвърждаващото решение на Д. на А. „М.". Това следва от нормата на чл.211и, ал. 5 от ЗМ, съгласно която постановлението, потвърдено с решение на Д. на А. "М.", подлежи на обжалване пред административния съд по местонахождението на органа, издал постановлението, в четиринадесетдневен срок от получаването на решението по ал. 4.

Съдът намира, че обжалваното ППСПДВ е издадено от компетентен митнически орган, но при неправилно прилагане на материалния закон.

По делото няма спор относно фактите. На 06.05.2009 г. на Аерогара С. с полет LH 3438 с превозвач авиокомпания „Луфтханза” в групаж на куриерска компания Fedex по мастер въздушна товарителница MAWB 020 4211 0633 пристига от САЩ пратка с вътр. Товарителница *46 с получател В Гидионов от гр. Р. Пратката е групирана с други пратки в непрозрачен чувал и пломбирна с пломба на Fedex. Чувадите от групажа не са били с нарушена цялост и нее издаден констативен акт за групажа от наземния оператор М и М К..

За пратките е подаден пред Митница Аерогара С. ММ № 10950 от 06.05.2009 г. от „Ф. К. Б.” О.. На същата дата при самото разтоварване, разпломбиране и сканиране на групажа в присъствието на дежурен митнически инспектор в ОРМ на Митница Аерогара С. е констатирано, че опаковката на тази пратка е повредена и пратката е с тегло 0,150 кг., като стоката, описана в приложената фактура – 2 бр. златни пръстена липсва. За този факт е съставен констативен акт и протокол за повреждане на товара № 0163 от 06.05.2009 г. Следователно, установява се по категоричен начин, че стоката, описана в пратката по AMW № 9603 9586 7846, с нарушена опаковка не е постъпила за съхранение във временния склад на „Ф. К. Б.” О. и съответно, тази стока не е била съхранявана и не е напускала временния склад, управляван от дружеството. Липсата на описаната в приложената фактура стока – 2 бр. златни пръстени, като част от пратката е констатирана при разтоварването, разпломбирането на групажа на Аерогара С., т.е. преди приемането и заприходяването на пратките за временно складиране и съхранение във временния склад на „Ф. К. Б.” О.. Това изрично е посочено и в ППСПДВ, и в потвърждаващото го решение на Д. на А. „М.". Нормата на чл.114, ал. 1 от ППЗМ, на която се позовават митническите органи урежда задължението на търговеца, управляващ временен склад да заплати дължимите митни сборове за стоките в случаите на липси при съхраняването им. В обжалваното ППСПДВ дължимите мито и ДДС са определени на основание чл. 199, ал.1, т. 1 от ЗМ, който предвижда, че вносно митническо задължение за стока, подлежаща на облагане с вносни митни сборове, възниква при оформяне на режим внос. В решението на решаващия орган е посочена нормата на чл. 199, ал.1, т. 6 от ЗМ, съгласно която вносно митническо задължение възниква при неизпълнение на едно от изискванията при временно складиране или при ползване на митнически режим. От друга страна, съгласно чл. 823, ал. 1 от ППЗМ за прилагането на чл. 199, ал. 1, т. 3, 4 и 6 от закона се счита, че не възниква вносно митническо задължение за определена стока, когато заинтересуваното лице докаже, че неизпълнението на задълженията, произтичащи от разпоредбите на чл. 45 - 48 и чл. 177, ал. 1, т. 2 от закона или на задълженията за временното складиране на

въпросните стоки, или на задълженията за ползването на съответния митнически режим, под който стоките са били поставени, е в резултат на причини, които произтичат от: 1. естеството на стоката; 2. непреодолима сила; 3. унищожаването им под контрола на митническите органи; 4. безвъзвратната им загуба.

Анализът на цитираните разпоредби обосновава извода, че при поставянето на определени стоки във временен склад на търговеца същият е длъжен да ги съхранява до степен, че да не се унищожат с изключение на случаите, ако погинат поради непреодолима сила, унищожаването им от митническите органи, вследствие естеството на самата стока и безвъзвратната им загуба. При неизпълнение на задължението за съхраняване на стоките търговецът на временния склад дължи заплащане на съответните митни сборове, ако се установи липсата им. За да се приложи този режим, е необходимо съответните стоки да са постъпили и да са заприходени във временния склад на търговеца. В конкретния случай не може да се приеме, че е налице противоправно поведение на жалбоподателя, довело до липса на стока вследствие неизпълнение на задължението за нейното съхранение във временния склад, тъй като по категоричен начин се установява, че пратката е с нарушена опаковка към датата на въвеждането ѝ на митническата територия на страната (06.05.2009 г.) и за което е съставен протокол и констативен акт за установената разлика в теглото ѝ, т.е. самата стока не е постъпила във временния склад на търговеца. Това означава, че жалбоподателят не може да носи отговорност за липса на стока, която въобще не е била заприходена в управлявания от него временен склад и за нейната липса са изготвени надлежни писмени доказателства, на които се позовават и самите митнически органи.

От друга страна, се установява противоречие в приложимото материалноправно основание – в ППСПДВ началникът на Митница Аерогара С. се е позовал на нормата на чл. 199, ал.1, т. 1 от ЗМ (вносното митническо задължение възниква при оформяне на режим внос), а директорът на А. „М.“ е посочил чл. 199, ал. 1, т. 6 от ЗМ (вносно митническо задължение възниква при неизпълнение на едно от изискванията при временно складиране или при ползване на митнически режим). Това противоречие в приложимата материалноправна норма, послужила като основание за издаването на процесното ППСПДВ засяга правната сфера на дружеството, тъй като не може да се установи каква е действителната воля на митническите органи. Поради липсата на процесните стоки, установена с констативен акт на основание чл. 104, ал. 6 от ППЗМ не може да се приеме, че е задействан митнически режим „внос“ (освен това не е налице и условието по чл. 199, ал. 3, т.1 от ЗМ – вносното митническо задължение възниква при приемане на митническа декларация по чл. 199, ал. 1, т. 1 от ЗМ, тъй като няма подаден ЕАД пред Митница Аерогара С.), както и се установява по безспорен начин, че самите стоки (2бр. златни пръстени) не са постъпили във временния склад на „Ф. К. Б.“ О., което обосновава извода за незаконосъобразно определяне на дължимите митни сборове – мито и ДДС в общ размер на 502,78 лева. Следователно, не е налице нарушаване на разпоредбите на ЗМ и ППЗМ от страна на складодържателя при временно складиране на стоките, тъй като такива стоки не са постъпвали в управлявания от него склад. След като стоките не са постъпвали във временния склад на жалбоподателя, не може да се приеме, че е нарушена нормата на чл. 114, ал. 1 от ППЗМ, т.е. не е налице липса на стоката по време на съхранението ѝ във временния склад.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на „Ф. К. Б.“ О. е основателна и обжалваното ППСПДВ № Ф 2 от 15.05.2010 г.

на началника на Митница Аерогара С. като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора и направеното искане за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК вр. чл. 211к от ЗМ на жалбоподателя следва да бъде присъдена сумата в размер на 350 (триста и петдесет) лева, представляваща заплатена държавна такса в размер на петдесет лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на триста лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК вр. чл.211к, ал. 1 от ЗМ, Административен съд С. - Г., I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Ф. К. Б.” О., гр. С. Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № Ф – 2 от 15.05.2010 г. на началника на Митница Аерогара С., потвърдено с решение № 654 от 27.07.2010 г. на Д. на А. „М.”.

ОСЪЖДА Митница Аерогара С. да заплати на „Ф. К. Б.” О., гр. С., ЕИК * сумата в размер на 350 (триста и петдесет) лева, представляваща направени по делото разноси. Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: